

FELSŐKRISZTINAVÁROSI KERESZTELŐ SZENT JÁNOS PLÉBÁNIA, 1124 BUDAPEST, APOR VILMOS TÉR 9., TELEFON: 356-0089

SZENTMISÉK RENDJE:

HÉTKÖZNAPOKON 7:30 ÉS 18:00 ÓRAKOR
VASÁRNAP 7:30, 9:00, 10:30, 12:00, 17:00 ÉS 18:00 ÓRAKOR

HIVATALI ÓRÁK:

HÉTFŐN, KEDDEN, SZERDÁN ÉS PÉNTEKEN
9:00–12:00, 16:30–17:30

Kedves Testvérek!

Talán nem véletlen, a napokban kezembe került Szent II. János Pál pápa, a „Kiengesztelődés és bűnbánat a mai Egyház küldetésében” kezdetű apostoli buzdítása, amelyet a latin-amerikai püspöki szinódus (1979) követően intézett a püspökökhöz, papokhoz és a hívekhez. Ennek fordítása látott nálunk napvilágot 1985-ben a Szent István Társulat kiadásában. Elkezdem olvasni, és ez indított arra, hogy egy pár szót szóljak hozzátok ennek kapcsán.

A Szentatya a bűn „szituációját” mutatja be, mely **egzisztenciálisan** érint minket mind személyes és kollektív, illetve társadalmi értelemben. Sok dolgot említ és tanít a bűnnel kapcsolatosan. Elemzi, tárgyalja, felfedi annak titkát, mibenlétét, hatását életünkre. De mindenekelőtt a bibliai gondolkodást, azaz Isten kinyilatkoztatását veszi alapul: „De ha nem cselekszel helyesen, nem bűn van-e az ajtó előtt, mint leselkedő állat, amely hatalmába akar keríteni, s amelyen uralkodnod kell?” (Vö. Ter 4,7). Milyen képet is kapunk magunkról, ill. másokról a bűn által? Kétségtelen, hogy hamis képet. Olyannyira, hogy Káin is „büntetésnek” véli testvérgyilkosságának következményét: „Túl nagy a büntetésem ahhoz, hogy el tudjam viselni. Lám, ma elűztél a föld színéről, és el kell rejtőznöm előled, hontalan és bujdosó leszek a földön, s bárki, aki rám talál, megölhet.” (Vö. Ter 4,13-14). Viszont azt elég világosan láthatjuk, hogy a bűn gyümölcse a halál: az ember egyúttal retteg a haláltól, de „osztja” is azt. Mindezek után akkor a kérdés persze az, hogy:

Ki Isten számomra?

Hogyan tudjuk megérteni magunkat és másokat? Azaz megismerni Istent, önmagunkat és felebarátunkat. A Szentatya megemlíti, hogy a bűn elválaszt Istentől, Jézus Krisztustól és megosztja a világot. Szembeállítja az embert önmagával, embertársával és saját Teremtőjével. Az Istenképmassza megsérült, eltorzult bennünk, a bűn mintegy „belerondított” arcvonásainkba, amelyeket Isten ujsa rajzolt: szent, tiszta és szép vonásokat. Ezért is nagyon nehéz meglátni az embertársainkban Istent magát: vagyis a bűn vakká tesz minket. Ezért vagyunk aztán önzőek,

mert vakságunkban már nem látunk mást csak önmagunkat. Gondolataink többé már nem Istenre irányulnak, mert megszűnt a kapcsolat, ezért az ember elveszítve, mintegy megfosztva Istentől, önnön magának élve a halálba zuhan.

Anélkül, hogy most minderre kiterjedően, amiről a szent pápa ebben az apostoli buzdításban szól, csak egy dolgot emelnék még ki: a **bűn személyes és közösségi mivoltát**. Mivelhogy Isten közösségi lényeknek teremtett minket, nem tehetünk semmit anélkül, – még hogy ha a bűn mindig sajátosan személyes jellegű is – hogy ne lenne hatással környezetünkre. Ebből az következik, hogy az embernek felelőssége van, persze annak mértékét az Egyház mindig attól függően mérlegeli, hogy mennyiben vétkes bizonyos helyzetekben az ember. De a társadalom is állandóan megítéli az embert. Viszont ha jobban belegondolunk, az embert mindig a saját tettei minősítik. Így már jobban értjük a bűn közösségi jellegét is. Minden elkövetett dolog, minden cselekedetünk, legyenek azok jók vagy rosszak, óhatatlanul is befolyásolják kapcsolatunkat Istennel és embertársainkkal. Éppen ezért hív minket a Fia által az Úr Szent Pál szavaival: » Mindenki, aki Krisztusban van, új teremtmény. A régi megszűnt, valami új valósult meg. De ezt Isten viszi végbe, akit Krisztus kiengesztelt irántunk, és aki minket a kiengesztelődés szolgálatával megbízott. Isten ugyanis Krisztusban kiengesztelődött a világgal, nem tartja számon vétkeinket, sőt ránk bízta a kiengesztelődés igéjét. Tehát Krisztus követségében járunk, maga az Isten int benneteket általunk. Krisztus nevében kérünk: engesztelődjétek ki az Istennel! Ő azt, aki bünt nem ismert, „bünné” tette értünk, hogy benne „Isten igazságossága” legyünk « (Vö. 2Kor 5, 17-21).

Az Úr állandó megtérésre hív minket. Megújulni Krisztusban ezt jelenti. Forduljunk hozzá bizalommal, kérjük tőle segítségét: hogy ebben a Nagyböjtben a böjt, az alamizna és az imádság által Krisztusban újra meg újra megújulva eljussunk a húsvéti feltámadásra!

Péter atya

Krónika

Adventben a hagyományos programok mellett (szombatonként vesperás és gyertyagyújtás, heti háromszor rórate szentmise, „Szállást keres a Szent Család” imalánc) a plébánia közösségei először rendeztek közös gyermekkarácsonyt. Erről külön is olvashatnak a lapszámban. A december 24-i pásztorjátékot ezúttal a ministránsok adták elő.

Az Apor Vilmos Idősek Klubja meghitt, ünneplős hangulatban tartotta karácsonyi összejövetelét. Vendégeik a Pannonia Sacra Katolikus Általános Iskola 2. a. osztályos tanulói voltak, Borosnyay Katalin tanárnő vezetésével.

December utolsó napjaiban tartotta a nagy-Schola a karácsonyi koccintását, melyen hálát adtak az elmúlt évért, valamint megköszönték karnagyaik egész éves, áldozatos munkáját. Ugyanazon a napon karácsonyoztak a Gitáros Együttes tagjai is, ezért a két közösség közös imádsággal és énekléssel köszöntötte az újszülött Jézust.

Különleges programot jelentett a „Mátyás király és az Egyház” c. kiállítás. December 29-én az előzetes becslést messze meghaladó létszámban, több mint ötvenen tekintették meg Jakab Péternek, a kiállítás kurátorának, a Schola tagjának avatott vezetésével.

A január 20-27. közötti ökumenikus imahét anyagát ezúttal indonéz keresztény testvérek állították össze, központi igéje „Az igazságra és csakis az igazságra törekedj...” (Mt 16,20) volt. Házigazdaként január 22-én, kedden, este 7 órakor fogadtuk a közös imádság résztvevőit. Szentbeszédet Maklár Ákos, a Fő utcai görög katolikus templom parókusa mondott. Az imaesten Scholánk is közreműködött. Az imádságos együttélés után az Oltáregylet tagjai által készített agapén volt alkalom az ismerkedésre, beszélgetésre. Mi a következő napon, szerdán mentünk a Böszörményi úti református templomba, ahol Péter atya volt az igehirdető.

A Betegek Világnapjához kapcsolódva február 17-én, vasárnap a fél 11 órai szentmisén kiszolgáltatták a betegek szentségét, melyet 16 testvérünk vett fel.

Február 2-án, 79 éves korában elhunyt dr. Schimmer Józsefné Cilike, aki tíz éven át, 1987-96 között volt sekrestyésünk. Emlékét szeretettel megőrizzük. Temetése február 18-án volt az angyalföldi Szent László templom urnatemetőjében, melyen számosan vettek részt plébániánkról.

Március 2-án, szombaton, megtartottuk egyházközségünk szentségimádási napját, melyen az egész nap folyamán voltak imádkozók az Oltáriszentség előtt. A nap szentórával végződött.

A Képviselőtestület február 21-én tartotta idei első ülését. Ezen elfogadtuk a 2018. évi zárszámadást és a 2019. évi költségvetést.

A nagybőjti időszakban a hagyományoknak megfelelően minden pénteken 17.15 órakor keresztút, szombatonként az esti szentmise után énekes vesperás lesz. Javasoljuk, hogy minden testvérünk legalább egy alkalommal vegyen részt ezeken a lelki programokon. A Képviselőtestület március 29-én imádkozza majd a keresztutat. A nagyheti lelkigyakorlatot dr. Gájer László atya fogja tartani.

Tájékoztatást hallgattunk meg a nyári tábor előkészületeiről. A tábor helye a tavalyihoz hasonlóan a Verőce melletti Csattogó-völgy lesz. Eddig 130 fő jelentkezett és fizetett előleget. Még lesz lehetőség a jelentkezésre!

Kovács Ádám

Első kézből az első, hivatalosan engedélyezett magyar nyelvű csángó szentmiséről

A Jászvásári Római Katolikus Püspökség ez évtől engedélyezte, hogy Bákóban minden hónap utolsó vasárnapján magyar nyelvű szentmisét tarthassanak a csángó hívek számára. Az első szentmise január 27-én volt. Petru Gherghel püspök a misék bemutatásával Varga Andrei és Félix Mariut plébános atyákat bízta meg. András atya, budapesti tanulmányai idején, 2009-2011 között a mi plébániánkon teljesített lelkipásztori szolgálatot. Mostani megkeresésünkre szívesen vállalta, hogy válaszol kérdéseinkre.

Meglepett-e a püspök felkérése, megbízása, hogy legyél ezeknek a szentmiséknek egyik celebránsa?

Már mióta Budapestre mentünk tanulni, világos volt számunkra, hogy egyszer majd magyarul is fogunk misézni. Azért most, mert tavaly ősszel kérték a csángó szövetségek, hogy havonta egyszer legyen magyar nyelven szentmise. Pár éve már volt magyar mise Iași városban, Félix atya misézett, de idővel lemondtak róla a hívek, egyszerűen nem vettek részt rajta. A mostani engedély is úgy szól, hogy *ad experimentum*, tehát amíg vannak hívek. A februári szentmisén (második alkalom) sokkal kevesebben voltak, mint először.

Hogyan fogadták a hírt a saját plébániád hívei? Vettek-e részt közülük is a szentmisén?

A közösség, ahol plébános vagyok, kb. 10 km-re van Bákótól, ahol a magyar szentmisét tartjuk. Mindössze ketten vettek részt rajta. Az a válaszuk, hogy nem értjük a szöveget. Inkább csak az énekekre válaszolnak, mert azok csángó énekek, és szerintem nagy részük ezért is vesz részt.

Milyen érzés volt a csángó hívekkel zsúfolásig telt templomban magyar nyelven elkezdni a szentmisét? Milyen volt a légköre, hogyan érintett meg?

Számomra nem volt nehéz, én néha ellátogatok József atyához (Tampu Ababei József atya, pestszentlőrinci plébános, szerk. megjegyzése) Budapestre és ott magyarul misézünk. Viszont az lepett meg, milyen lelkesedéssel énekeltek. Tényleg meglepő volt!

Okozott-e számodra nehézséget, igényelt-e külön felkészülést újra magyarul misézni?

Egyáltalán nem.

Hogyan, milyen feladatkörben tudod hasznosítani a magyarországi jogi tanulmányaidat?

Ügyvéd vagyok az itteni egyházi bíróságon, és nagyon sokan felkérnek, hogy segítsék. Mindig szívesen megteszem ezt, akkor is, ha nem kapok semmit érte. Mi ingyen dolgozunk az egyházi bíróságon.

Hogyan készültök a pápalátogatásra?

Nagy lelkesedéssel várjuk a Szentatya történelmi utazását Romániába, tehát lelkesedéssel készülünk! Az első lépéseket meg is tettük. Már megvannak a listák azokkal, akik részt szeretnének venni, Ezután egész Nagybüjtben katekézisek lesznek a Szentatyról és az utazásáról hozzánk. Ezek egyelőre az első lépések.

Tervezték-e részt venni a 2020-as budapesti Eucharisztikus Világkongresszuson?

Először most vettem tudomást róla, nem tudom.

Jársz-e valamikor felénk, találkozhatunk-e Veled egyszer a plébániánkon?

Évente legalább egyszer megfordulok Budapesten. Budapestet nem lehet elfelejteni! Gyönyörű város! És ezt nektek is köszönhetem, hogy ott lehettem, hogy részem volt megismerni egy nagyon jó közösséget, egy összetartó közösséget. Nagyon fontos! És ahogy itt is szokták mondani: Isten fizesse meg a sok jót, amit velem tettetek! Isten áldjon meg titeket! És hívlak benneteket hozzánk látogatóba szívesen és bármikor!

A közösségi ház építéséről.

Az elmúlt téli hónapokban csak akadozva haladt az építkezés. A jobb idő beköszöntével megindult, és remélhetőleg fel is gyorsul a kert rendezése. Egy időben több területen is folyik a munka.

Urnatemető: A vizesblokk kész, működik. Itt még az ajtótokok javítása és festése van hátra. A lábazati vakolat javítása is elkészült, a belső festés a napokban elkezdődik és a temetések függvényében folytatódik. Szintén elkészült az urnatemető mögötti - jelenleg nem használt, a későbbi bővítésre szánt - tér állagmegóvása és alapvilágításának kiépítése. A padlózat felújítása, a kialakított pódium burkolása a kőfelületek tisztítása csak a külső munkálatok befejezése után fog megtörténni.

Felső kert: A vízvezető csatorna kiépítése elkészült, valamint a burkolás is. Így gyalogos közlekedésre már igénybe vehető a felső kapu. Köszönjük, hogy az átépítés alatti kényelmetlenséget türelemmel viselték. Itt is folytatódik még a kertrendezési munka.

Alsó (a ház körüli) kert: Jelenleg ott is a tereprendezésnél tartunk. A támfalak alapozása kész, a speciális zsaluelemek megérkeztek, a betonfalak zsaluzása készül, remélhetőleg - ha az idő is engedi - épülhetnek a falak is. A gyalogos utak egy részének burkolása itt is elkészült.

A ház belső munkálatai. Amint előző számunkban írtuk, a közösségi ház belső kialakítása novemberben befejeződött. Az elmúlt időszakban az audovizuális és wifi technika beszerzése, szerelése történt meg, továbbá még néhány garanciális javítás elvégzése van hátra. A későbbi működtetéshez szükséges lesz még néhány, hiányzó konyhai berendezés beszerzése.

A templom szentélyének világítása: A szentély megvilágítására szolgáló fényforrások tönkrementek, s mivel ezeket a típusokat már nem gyártják újakat kellett beszerezni. Ezeket megrendeltük, kb.1,2 millió Ft értékben, és már meg is érkeztek. Beszerelésük a közelgő napokban fog megtörténni, és remélhetőleg hosszú időre megoldódik ezzel a szentély megfelelő megvilágítása.

Béres György

Elindult a plébánia Facebook-oldala!

2018. november 23-án a Felső-krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia plébánosa és képviselőtestületének Médiabizottsága útjára indította a plébánia hivatalos Facebook oldalát. Indulása óta 137 like-oló és 142 követője lett az oldalnak (ezek a számok folyamatosan növekednek, a szerk. megjegyzése), melyen rendszeresen tájékozódhatnak a plébánia hívei az éppen aktuális eseményekről.

A plébánia minden meghatározó közösségből egy-egy képviselő szerkesztője az oldalnak, így garantált, hogy minden olyan esemény és hír eljut az oldal követőihez, ami a plébánia közösségének egészét érinti.

A fontos események mellett, gyakorlati információk is megtalálhatók az oldalon, mint az aktuális miserend, az urnatemető nyitvatartása vagy éppen a gyóntatási időpontok. A közösségi ház és a templomkert 2019 tavaszi teljes elkészülését követően pedig a ház programjait és hozzáférhetőségét is szeretnénk feltüntetni az oldalon.

Mindenkit várunk, hogy kövesse a plébánia Facebook oldalát:

<https://www.facebook.com/felsokrisztina/>

Hatvani István

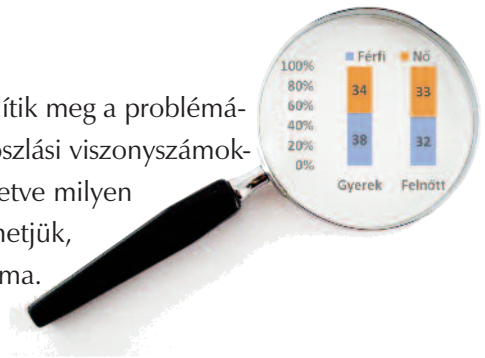

Talált tárgyak osztálya

- Idén sem lehet másképp. Muszáj, hogy legyen. Nincs olyan, hogy nincs.
- De van! Azaz nincs.. Szóval lesz, és ez a lényeg! Idén is lesz **PLÉBÁNIAI TÁBOR**.
- Helyszín?
- Hát.. a tavalyi.. Aaa **Csattogó-völgy**. Egyszer már bevált.
- S'az időpont?!
- **Júni 28-júli 1.** Péntek-hétfő. Egyszer már ez is bevált... De most hagyjuk ezt! Nézd csak, miket hagytak ott tavaly. Tökjő cuccok!

A statisztikus nagytája:

- Professzor Pearson! Mesélne nekünk a plébániai tábor összetételéről?
- Mindig is szerettem, drága fiam, ha a hallgatók tudományos oldalról közelítik meg a problémákat. Momentán két vizsgálat jut az eszembe. Jelen esetben egyrészt a megoszlási viszonyokról beszélhetünk. Azt vizsgáljuk, hogy mekkora a férfiak és a nők aránya, illetve milyen arányban oszlik a társaság felnőttekre és gyermekekre. Illetve azt is elemezhetjük, hogyan változott százalékosan az előző táborokhoz képest a résztvevők száma. Ezek dinamikus lánctáblák.

A séf fakanala:

- Hé, Gordon! Mi lesz a menü a táborban?
- Ti mennyei ízekre vágytok, így a Pokol Konyhája most nem nyithatja meg kapuját, ezért erre most még nem tudom a választ... Az allergénmentes étrenden már dolgozik a piros csapat, a hagyományoson pedig a kékek. Nincs veszíteni való idejük. Már zajlik a konyha előkészítése. Apropó! Te melyiküktől is rendelsz?

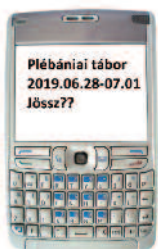
A közgazdász pénztárcája:

- Mr. Keynes! Lehet egy keresztkérdésem? Mi a tábor gazdasági vonzata?
- Remek kérdés! A táborárak a tavalyiakhoz képest nem sokat változtak. Négyéves kor alatt a tábor ellátás nélkül ingyenes. Ellátással 4000 Ft, majd 16 éves korig 16.000 Ft-ba, 16 éves kor felett a diákoknak 18.000 Ft-ba, a felnőtteknek pedig 20.000 Ft-ba kerül. Külön lehet igényelni fürdőszobás hálóegységet, aminek díja pár ezer forinttal magasabb. Végül fontos megjegyezni, hogy a plébánia által és az egyéni felajánlásokból tudunk támogatást nyújtani azoknak, aki ezt kéri és jelzik felénk. Ezúton is köszönjük az adományokat!

A CC-s (telefonközpontos) telefonja:

- Tessék?!
- Jó napot! Ön jelentkezett már egyházközségünk nyári táborába? Most még megteheti! Ha a következő hetekben felkeresi plébániánkat és személyesen feliratkozik a jelentkezési lapra, akkor június utolsó hétfőjén 3 napos kikapcsolódásra válthat jegyet a verőcei Csattogó-völgyben. Kihagyhatatlan ajánlat! Hozza magával családját is! Találkozunk ott!

- Tényleg baromi jó cuccok ezek! Ilyenek idén is lesznek?
- Ki tudja... Sose lehet előre tudni. Am', te már jelentkezted?
- Még nem...
- Akkor siess – még van egy kis idő! Meg hát jól jönne egy kis segítség a szervezésben. Segítenél?
- Aha, persze. Majd írok neked, meg Tóth Zolinak is, hogy lássátok.

„Eucharisztikus” szentek VI.
Baylon Szent Paszkál
(1540-1592)

Szent Paszkál alakja Magyarországon kevésbé ismert, noha éppen tavaly Ferenc pápa is megemlékezett róla egy beszédében. A szent, akinek alakja Pápa város templomának freskódíszítésén is feltűnik, a ferences szentek családjához, s az Oltáriszentség rendkívüli tisztelőihez tartozik.

Spanyol családból származott, szülőfaluja, Torre Hermosa Katalónia és Aragónia határán van. A fiatal Paszkál pásztorokodással foglalkozott. Már kamaszként feljegyezték róla, hogy minden reggel részt vett a szentmisén, s sokat imádkozott térdre borulva a mezőn, ám juhái nem széledtek szét. A legenda szerint 18 esztendő volt, amikor csodálatos módon, sok kilométer távolságból meghallotta a csengőt, ami az úrfelmutatást jelezte a szentmisén. Paszkál azonnal térdre hullt, noha a templomtól messze volt. Ekkor azonban angyalok jelentek meg előtte, s elhozták neki Krisztus Testét. A látomás hatására a fiatalember elhatározta, hogy Istennek szenteli életét. Választása a minoritákra esett, akik 1250 óta a ferencesektől már elkülönülve szervezték közösségeiket. Paszkál azonban nem nyert rögtön felvételt, csak 24 éves korában fogadta be tagjai közé a Monfort kolostora. A mélyen hívő, de egyszerű férfi hosszú éveken át kapustestvérként szolgált, de munkáját nem tartotta alantasnak. Végül pappá szentelték, s ekkor is hosszan, kitért karokkal imádkozott az Oltáriszentség előtt.

Legnagyobb feladatát akkor kapta, amikor előjárói francia területre küldték, Christoph de Cheffontaines-hez, az obszerváns ferencesek főnökéhez. Paszkál minden alkalmat megragadott arra, hogy Krisztus Testének és Vérének tiszteletére felhívja az emberek figyelmét. A Francia Királyság a 16. század második felében a vallásháborúik időszakát élte. Kálvin francia követői, a hugenották és támogatóik szakadatlan, a mai ember számára is megdöbbentően véres háborút vívtak a katolikusokkal (akik élén a kegyetlen Guise család hercegei álltak). A meggyengült királyi hatalom (Medici Katalin királyné) a Szent Bertalan-éjszakán (1572) elkövetett vérfürdővel tovább provokálta a vallási megosztottságot. A hugenották sok helyen megtámadták a katolikus templomokat és papokat. Utazásai során Paszkál atya is veszélybe került: egy békésen induló hitvitát követően ellenfelei

megkövezték. Csodával határos módon a vértanúhalált elkerülte, de testét élete végéig a Franciaországban szerzett sérülések, zúzódások borították. Halála 1592-ben következett be, ekkor már a spanyolországi Villareal kolostorában élt. Pünkösdvasárnap halt meg: a hagyomány szerint, amikor az érte bemutatott misén az úrfelmutatáshoz ért a celebráns, Paszkál szemei egy pillanatra kinyíltak a ravatalon a szemtanúk szerint. Sírjánál számos csoda történt a későbbiekben is. Paszkált 1690-ben avatták szentté, 1897-ben XIII. Leó pápa pedig valamennyi eucharisztikus egyesület védőszentjévé nyilvánította. A neve alatt fennmaradt imádságok közül talán a szentáldozás utáni a legszebb:

„Dicséret és hála Neked, Uram, amiért engem, szegény bűnöst szent lakomádban részesítettél. Nagy alázattal kérem Főlségedet, hogy ez az áldozás adja meg nekem a hit és bizalom növekedését, szabadítson meg hibáimtól és a test kívánságaitól. Űzzön el belőlem minden hiúságot, erősítsen meg minden jóban. Főképp gyűjtsa fel bennem a szent szeretetet és egyesítsen elválaszthatatlanul Veled, Uram és Megváltóm.”

Jakab Péter

Zurián Gáborra emlékezünk

Kedves Gábor! Ahogy mi hívtunk, Mackó!

10 éve, hogy nem vagy velünk. Nem is tudom, hol kezdjem... Annyi minden történt velünk, a FEGE-vel és a barátainkkal. Annyi minden, hogy... Bár, azt hiszem Te ezt mind tudod. És mivel ez így van, ezért nem tehetek, nem tehetünk mást, minthogy hálásak legyünk azért az időért, amit Isten kegyelméből együtt tölthettünk. Köszönjük a hitbeli erősségeidet. A derűt. A humorod, ha esetenként mégoly szarkasztikus is volt. A barátságod. A dalokat, amit írtál és amit együtt írhattunk. A „Jöjj el már” című dal az adventi időszak egyik gyöngyszemévé vált... bár nyilván ezt is tudod. Egyszóval, köszönjük!

Bízunk benne, hogy megtaláltad lakásod Isten dicsőségében!

Üdv,
FEGE
Barátaid
Mado

Zurián Gábor

Szedő Dénes

Keresztút

I. <i>Futsz az Úrtól basztalan:
áll előtted szóttalan.</i>	VIII. <i>Élő fába fejsze vág,
mit remél a száraz ág?</i>
II. <i>Élet fáját ölelem:
erős, mint a szerelem.</i>	IX. <i>Hegytetőn, bol nincsen út,
elnyúlt testem ingyen Út.</i>
III. <i>Kereszt súlya malomkő:
földi ember esendő.</i>	X. <i>Mért csupán az ingem kell?
Ölts magadra Engem fel.</i>
IV. <i>Szerető szív valabány,
egytől egyig mind anyám.</i>	XI. <i>Vas-szögekkel veretem.
Aki gyűlöl, szeretem.</i>
V. <i>Gyöngé karral gyámolits,
igaz szívvél felüdüts.</i>	XII. <i>Föld is, ég is elbagyott,
két lator közt lankadok.</i>
VI. <i>Vérben ázott arcomat
jegykendőül elfogadd.</i>	XIII. <i>Megfeszített Istened
szép szeliden ölbe vedd.</i>
VII. <i>Másodízben bukom el.
Terbem elnyom s fölemel.</i>	XIV. <i>Földbe tér a búzaszem:
kicsírázik csöndesen.</i>

Gyászol a schola

Salamon Márta, kórusunk oszlopos tagja, 2019. február 19-én, türelemmel viselt hosszú betegség után megtért Teremtőjéhez, távozásával nagy űrt hagyva maga után.

Márta 2004 óta erősítette scholánkat. Szinte minden közös megmozdulásunkon aktívan részt vett.

Emlékezetünkben a segítőkész, mindig derűs Márti marad örökre.

Temetése március 5-én volt a Farkasréti temetőben, a szentmisét ugyanezen a napon mutatták be érte templomunkban.

Nyugodjék békében!

Fáklyás keresztút
Gitárosok és Ministránsok szervezésében

Budaörsi Kálvária
2019. április 12.

Találkozó 18:30-kor a plébánián,
a keresztutat 19:15-kor kezdjük!

Isten szeretetének szétsugárzása a küldetésünk

Egykori sekrestyésünk, dr. Schimmer Józsefné sz. Körmendi Cecília február 2-án, 79 éves korában váratlanul elhunyt. Templomunkban tíz éven át, 1987-96 között teljesített szolgálatot. Emlékét – mosolygós kedvességét, segítőkészségét - szeretettel megőrizzük. Az angyalföldi, Béke téri Szent László-templomban tartott temetésén számosan vettek részt plébániánkról is. A temetésen elhangzott beszéddel búcsúzunk tőle.

Cilike egyszerű, szegény családban született, egy bakonyi településen – édesapja a háborúban, hadifogságban halt meg. Édesanyja egyedül nevelte négy gyermekét, akik közül harmadik volt Cilike – három fiútestvére mellett. Mindegyik gyermek korán munkába állt – ő is -, később, ismerős által Budapesten kapott állást, tanulmányait akkor, munka mellett igyekezett pótolni.

Hosszú évtizedeken keresztül egy kisipari szövetkezetnél dolgozott. Munkahelyén lelkiismeretes, ügyes kezű volt, mindig dicséretben, jutalomban részesítették.

1982-től öt éven keresztül a Kelenföldi Szent Gellért Plébániatemplomban látott el sekrestyési szolgálatot. 1987 novemberétől Nagy Imre plébános úr kérésére a Felső krisztinavárosi Keresztelő Szent János plébánián dolgozott, 1996. június 1-ig, 56 éves koráig. Szolgálata ezután sem szűnt meg, férjét további 20 éven át segítette a háttérben, hogy az egyháznál vállalt munkáját folytatni tudja.

Egy gyermekük született, 1962-ben. Lányát e templomban keresztelték 56 évvel ezelőtt. Ez is egyik fő szempontja volt annak, hogy itt kívánt elbúcsúzni szereteteitől.

Nagy szeretettel vette körül férjét, lányát, három unokáját, dédunokáit. Lelkületével a lehető legszebb örökséget hagyta rájuk. A fizikai és lelki nehézségekben a legnagyobb odaadással, szeretettel igyekezett családtagjait segíteni. S nem csak a családtagok, hanem tágabb környezete is tapasztalhatta odafigyelő gondoskodását, meleg szeretetét, derűs, mosolygós lényét.

Szerényen élt, soha nem magára, mindig másokra gondolva, mindig másokra tekintettel, a rábízottakat is erre intve. Aggodalmait a családtagokért csendben, imádságban hordozta.

Lelki szépsége nagy ajándék volt mindannyiunk számára. Megérezte mások gondjait, mindig tudta, kinek mikor van szüksége vigasztalásra, megértő beszélgetésre, nem sajnálta az időt mások meghallgatására. Olyasmit tudott, amit könyvekből, más forrásból nem lehet megtanulni. Az volt rá jellemző, amit Saint-Exupery adott a Kis herceg rókájának a szájába: „Jól csak a szívével lát az ember.”

Mindannyiunk számára ő a hit és a szeretet leghitelesebb példája. Ha most megkérdeznénk tőle, egészen biztosan az lenne a kívánsága, hogy ezt a stafétát vegyüek át tőle. Földi létünk célja nem a magunkért élt élet; Isten szeretetének szétsugárzása a küldetésünk: ilyen nyomot hagyjunk mi is magunk után, ha nekünk is távoznunk kell.

Elli néniről

Búcsúzunk Bezdek Károlynétól

Annyira XX. századi sors! És annyira magyar.

1926-ban, amikor a Rimamurányi Vasmű ózdi gyára igazgatójának lányaként megszületett, nyugodt, biztos és szép jövő várt rá. Olyan biztos és szép, amilyen kedves városa, Ózd is volt akkoriban. Szeretett a hegyoldalban épült igazgatói villa kertjéből lenézni a gyárra, ahol a vasöntés fénye vörösre festette az alkonyi eget. Megszokott volt számára a gyár folyamatos dohogása, és otthon volt a városban.

Elemi iskoláit helyben végezte, a polgárit pedig Budapesten, a Margit-intézetben bentlakóként. Ez a közösség, ez a nevelés meghatározó élményt jelentett neki, erőt, rendet, tartást adott. 1944 tavaszán hadiértesítést kaptak, a szóbeli vizsgát már légiriadó szakította félbe, az óvóhelyen fejezték be. Az érettségi vizsga után mindenki hazatért.

Amikor a front elért hozzájuk, menekülniük kellett. Egy kis zalai faluban esküvőre is sor került, a gyár egy idősebb mérnöke vette el, hogy anya és lánya ne maradjanak majd védtelenül. A háború elmúltával még visszatérhettek Ózdra, de régi világuk már szertehullott. Édesapja jól sejtette a jövőt, mint hadiüzem vezetőjét háborús bűnösnek ítélték el. A börtönből ugyan évek múltán kiszabadult, Pestre jöttek, ahol állást kapott, de a sok megpróbáltatás következtében rövidesen meg is halt. Ez 1951-ben történt, már itt, a Németvölgyi úti lakásban. A háború alatt megkötött házasság akkor már nem állt fenn.

A kohászok összefogtak, és a segítségükre siettek. Állás-hoz juttatták őt az akkori KOGÉPTEK-ben, a Krisztina körüti épületben. Először a raktárban dolgozott, majd a számvitelre került, és egész dolgozó életét ott töltötte könyvelőként. Így tudott gondoskodni jövedelem nélkül maradt édesanyjáról is.

Hatvanhét éven át járt a templomunkba..., hatvanhét éven át imádkozott a padjaiban... Amikor nyugdíjba ment, napi misére járó lett, és kereste, hogy hol, miben tud segíteni. Szép lassan átvette a templomi ruhaneműk mosását, gondozását, amit közel két évtizeden át aztán egyedül végzett. Nagy papírhengerekre felcsavarva vitte-hozta a frissre-szépére keményített, vasalt oltárterítőt, a nehéz vászon albákat, a kehelytörlőket, kéztörlőket. Kézzel mosott, hiszen ezeknek mind köze van a Szenthez, kijárt nekik a különös törődés. Nyaranta mindig végigmosta az összes ministráns karinget is. A nyári hetekben 58 ropogósra, magától megállósra keményített karing váltotta egymást a konyhában kihúzott szárítókötélen. De hímezett, javított és varrt is, ha a

szükség úgy hozta. És mindezt szeretetből, lelkesedéssel, szívből vállalt szolgálatból. Csak a mosószer árát számolta el.

Aztán, ahogy az törvényszerű, fogatkozni kezdett az ereje. Először a nagy oltárterítők vasalását nem bírta, aztán sorban kellett megválnia a többi fajtától is, míg végül a kis kéztörlőket, kehelytörlőket tudta már csak mosni. Amikor ezt is átengedte, új feladatok után nézett. Segített a virágzóknak, perselyezett a reggeli miséken, és ha már erre se telt az erejéből, akkor a közös imádság papírjait osztotta ki a mise előtt.

Kilencvenedik éve táján már annyira legyengült, hogy nem tudott lejönni a templomba. Békességgel, derűs lélekkel viselte az állapotát, ahogy ő mondta, készült a randevúra a jó Istennel. Meglátogatni őt nem nyomasztó élmény volt, nem panaszok végighallgatása, hanem erőt adó beszélgetés, az Istenre hagyatkozás tanúságtétele.

2017 őszén a lakásban elesett, combcsonttörés, műtét. A műtéttől felépült, de az ágyból fölkelni többé már nem tudott. Békességgel fogadta el a sorsát. Megadatott neki, hogy az utolsó, bő egy évet lélekben már szeretett Ózdján töltsse; aki látogató jött, az ottaniakról kérdezte, és tudta, hogy ott anyukáék várják őt haza. Karácsony előtt pár nappal tért haza, már nem is oda, hanem egy még boldogabb világba.

Lukách Krisztina

Hagyományok hullámain

A Felső-krisztinavárosi Gitáros Együttes életét meghatározzák azok a gitáros elődeinktől örökölt vagy már általunk kialakított hagyományok, amelyek az egyházi év folyamából hullámhegyként kiemelkedve segítik a híveket Isten szeretetének megtapasztalásában, és közben építik kisebb közösségünket is.

Az elmúlt hónapokban bőven akadt alkalom régi-új hagyományaink ápolására. Adventben a készület fontos része számunkra a rorátékon való szolgálat. Egészen más a hangulata a munkának és a tanulásnak napközben, ha a reggel Istennel való meghittségben, jó barátok között, és persze egy finom lekváros kaláccsal indul. Ez még azt is megéri, hogy 5:20-tól hangolni, reggeli után pedig, persze, mosogatni kell.

Elmaradhatatlan az adventi gitáros áhítat is. Egy ilyen alkalomra való felkészülés időt és energiát kíván, de az új dalok tanulása és a próbák során fejlődünk, tanulunk egymástól, és mindig marad idő a nevetésre is. Öröm megtapasztalni, ahogyan az együttes tagjai kreativitásukkal egymást inspirálják, újra és újra túllépnek a saját korlátaikon, hogy valami igazán szépet és méltót hozzanak létre. Idén december 9-én tartottuk a

gitáros áhítatot. A vendégünk Dr. Gájer László, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi karának tanszékvezető egyetemi tanára volt, akinek gondolatait átélhettük az áhítat dalai közben.

Szintén hagyomány a zenei szolgálat karácsonykor (amit idén is közös éneklés követett), és vízkeresztkor. A kettő között pedig, természetesen, a gitáros közösség is karácsonyozott; ez ajándékozással, játékkal és nagy eszem-iszommal járt, és idén még a schola tagjaival is koccinthatunk, akik szintén aznap este ünnepeltek a plébánián.

A farsangi időszakban az egyetemi vizsgák, az influenzajárvány és az új félév órarendi nehézségei nem kímélték a FeGÉ-t sem. Bár az évközi időben kevesebb a kiemelkedő jelentőségű szolgálat, azért a vidám szokások ápolására ilyenkor is nyílik alkalom. Ide tartozik a vendéglátói ház megszentelésével és társasjátékozással egybekötött disznótoros, és a FeGE-farsang, ahol a jelmezes verseny mellett szintén a játéka és a finomságoké a főszerep. A sok vigalom közepette az emlékezésre is jutott idő: megkoszorúztuk az idén tíz éve elhunyt egykori tagunk, Zurián Gábor sírját.

A nagybőjti **gitáros áhítat március 24-én, vasárnap este 7 órakor** lesz, szeretettel várjuk a testvéreket a közös elmélyülésre és éneklésre! Másnap, 25-én 18:30 órakor pedig a Sziklakápolnában vendégszolgálatot látunk el a magzati élet védelméért tartandó imaalkalmon, amelyre szintén hívunk mindenkit, aki imájával csatlakozna ehhez a rendkívül fontos szándékhoz.

Gerencsér Anna

Téli portya

Csapatunk februárban ellátogatott Gyöngyössolyosra, ahol megtartottuk szokásos téli portyánkat. Megérkezés után egy nagy közös játékban volt részünk, majd miután a kisebbek lefeküdtek aludni, a kósa és vándor korosztály együtt vett részt egy elsősegély tanfolyamon. A tanfolyamot Czibulka Noémi tartotta. Megismerhettük a szakszerű újraélesztés és a Heimlich-féle műfogás technikáit, és azt a gyakorlatban is kipróbálhattuk.

Másnap reggeli után egész napos túrára indultunk. Utunk során érintettük Sástót, ahol megmásztuk a kilátót. A túra nagyon jó hangulatban telt, az időnk is gyönyörű volt. A hazafelé vezető utat énekelve tettük meg. Otthon már várt minket a jó meleg vacsora, a menü milánói makaróni volt.

A finom vacsora után a szállásunkat elfoglalták a

robotok és az emberek, akik a gyerekek segítségét kérték egy nagy rejtély kinyomozásában. Miután fény derült a titokra, ismét álomra hajtottuk a fejünket, hogy kipihenjük a nap fáradalmait és felkészüljünk a másnapi indulásra.

Vasárnap reggel közös misén vettünk részt, majd a pakolás után indultunk haza.

A szervezőknek köszönjük a jó hangulatú hétvégét. Már izgatottan várjuk a következő portyát, áprilisban találkozunk!

Varga Mirjam

„Amíg ő kint van, mi pedig bent, addig vagyunk biztonságban” Bűnmegelőzési előadás az Apor Vilmos Idősek Klubjában

A Klub februári összejövetelén zsúfolásig telt teremben várták az érdeklődők Vukics Norbert rendőrszázlós, a kerületi Rendőrkapitányság munkatársának előadását a trükkös lopások és csalások, az „unokázós telefonok” megelőzéséről, illetve kivédéséről. A téma nagyon aktuális, hiszen a mi környékünkön is szinte mindenkinek van olyan szomszédja,

ismerőse, aki kárvallottja volt ilyen esetnek. Vukics Norbert azt tanácsolta, hogy sose engedjünk be a lakásba váratlanul érkező idegeneket, akkor sem, ha szerelőknek vagy hatósági személyeknek adják ki magukat. Különösen fontos vigyázni, ha többen akarnak bejutni, mert ilyenkor az egyik eltereli a lakó figyelmét, míg társai ezalatt gyorsan összeszedik, ami érték. A telefonoknál pedig - családtagjaink felhívásával (igen, akár éjszaka is!) - győződjünk meg arról, hogy valóban rászorul-e valamelyikük a segítségünkre. Ha pedig veszélyben érezzük

magunkat, akkor bizalommal hívjuk a 112-t! A nagyon tanulságos és emellett élvezetes előadás mindenki számára hasznos tanácsokkal szolgált, és a rendőrség munkáját is emberközelbe hozta. Köszönjük, hogy megke-restek bennünket, és felajánlották az előadást, amelynek végén, közkívá-natra, meg is hívtuk a százlós urat egy következő alkalomra is, melyet majd hirdetni fogunk.

LK

Bemutatkozik a Mubi-család

Gyermekeink, Borka és Szabi tíz és nyolc évesek. Mindketten a Pannónia Sacrába járnak. A közösséget és az iskolát nagyon szeretik. Azt látjuk, hogy jó helyen vannak. Nagyon jó látni például azt, hogy az osztályok nem elszigetelt egységek, hanem egy nagy egész részei, ahol a felsőbb évesek is nagy szeretettel pátyolgatják a fiatalabbakat. És hogy az életük szerves részévé válik a hit és a nemzeti hagyomány is.

Feleségem, Michaletzky Magdi Budatétényből származik. Dietetikusként végzett a SOTE-n, de a gyerekek születése után pályát módosított, hogy több ideje legyen a gyerekekre. Most grafikusként dolgozik egy online marketing cégnél. Szabad idejében nagyon szeret festeni. Néhány hónap múlva fog végezni a Budai Rajziskolában.

A Máltai Szeretetszolgálatnál önkénteskedtünk. Ott ismerkedtünk meg, 2008-ban házasodtunk össze. Mártonhegyen lakunk. Ezer baráti szállal kapcsolódunk a plébániához. Fiatal házasként része voltunk egy kis házas közösségnek.

A rendszerváltás után kezdtem cserkészkedni a plébánia csapatában (314. sz. Czuczor Gergely cserkészcsapat). Tizenhárom évig voltam „szolgálatban”. Az ott megismert barátok azóta is nagyon fontos bázist jelentenek. Voltam képviselőtestületi tag és sok éve vagyok lelkes fogaskereke a plébániai újságszerkesztőség hatékony gépezetének is.

Munka frontján kettős életet élek. Az időm nagy részében online marketing tanácsadó és értékesítési vezető vagyok ugyanannál a cégnél, ahol Magdi is dolgozik. Magyar és külföldi cégeknek segítünk abban, hogy vevőket, érdeklődőket szerezzenek az interneten keresztül.

Szűkebb időkerettel, de mégis meghatározó része az életemnek, hogy mentálhigiénés segítő szakember vagyok. Különösen a születés- és kisgyerekkori nehézségek felnőttkori hatásai vannak fókuszban a hivatásomban. Már több, mint tizenöt éve dolgozom segítőként.

Muhi András

Könyvajánló

Két könyvről írok most, melyek nekem is, és az általam ismert hasonló gondolkodású hívőknek nagy élményt jelentettek és jelentenek sok idővel az olvasásuk után is.

Boldog Emmerich Anna Katalin látomásairól van szó, melyeket Clemens Brentano író-költő jegyzett fel a látnok életének utolsó négy éve alatt.

Anna Katalin 1774. szeptember 8-án született Westfália kis falujában, Flamské-ben (+1824.02.09.). Már 5-6 éves korától fogva misztikus látomásai voltak, amelyekről azt hitte, mindenki más is látja őket, de ha beszélt róluk, kinevették.

Az Ó- és Újszövetség eseményeit, szereplőit színes képekben látja: hol úgy, hogy maga is részese az eseményeknek, hol úgy, hogy magasból látja őket. Rendszeres kapcsolata van az Úr Jézussal, akinek felajánlotta magát még egészen kis korában, a Boldogságos Szent Szűzzel, őrangyalával és szentek egész sorával. Stigmatizált is volt, rengeteget szenvedett.

II. János Pál pápa sok vizsgálat után 2004-ben boldoggá avatta – ezzel mintegy számunkra bizonyítva hitelességét. A képek gyönyörűen kiegészítik a tömör Szentírást, s aki képes ezeket befogadni nagyon sok örömet fog benne találni. Hosszú sorozata van ezeknek a látomásoknak. Én csak két könyvre szeretném felhívni a figyelmet: **A Föltámadás és az Ó- és Újszövetség misztériumai** karácsony előtt láttak először magyarul napvilágot a Szent István Társulat kiadásában. **A mi Urunk Jézus Krisztus kínszenvedése** – a korábbihoz képest új fordításban és bevezetővel - szintén a Szent István Társulatnál jelent meg. Ez utóbbi kötet Húsvétra készülve nagyon aktuális. Utánanézttem, kapható a Stephanus Könyvesboltban (Kossuth Lajos u. 1.).

Jó olvasást kívánok!

Muhi Zsuzsa

Vendégségben

Sötét van. Félhomály. Egy alagsori helyiségbe értünk. Miután kibújtunk a cipőnkből, padlószőnyeges szobába lépünk. Foglaljon helyet itt, mellettem a kedves olvasó. Elnézést, ha kényelmetlen, itt csak a szőnyeg vagy az imaszámoly közül választhat. Mert ez itt a Betlehem. Igen, igen, jól hallotta. Betlehem. A Szent Gellért Katolikus Általános Iskola és Gimnázium alagsori imaszobája. Miért Betlehem? Mert kicsit kopott, kicsit szegényes, mint ama híres névadója. De itt is nagy dolgok történnek olykor. Minden hétfőn és pénteken tanítás előtt; adventben, nagybőjtben több reggelen is a lehetőségek színtere. Lehetőség az elcsöndesedésre, a befelé figyelésre, az Úrral való találkozásra. Látja? Ott, elől égnek a mécsesek, ott egy Szentírás, van, hogy halkán szól a zene. Hangulatos, nem? Igen, igen, valóban, sok szép imaélményem köthető ide. Bár nem is egészen ide, mert itt nagy változások zajlottak mostanában, ez a szoba is picit arrébb került és átalakult, mert a szomszédjában Katakomba néven egy fantasztikus színháztér került éppen most kialakításra. Úgy sejtem, ott is számtalan katarzist hozó, szép élmény vár ránk. De nem is ez a fontos most. Hanem hogy itt, a Betlehemben sok-sok éve tanárok és diákok közösen kezdenek és zárnak egy-egy hetet. Fakultatíván, nem kényszerítve, kinek hogy van kedve, ideje. Találkoznak egymással és Ővele.

De csitt, elég a fecsegésből, kezdődik az ima. Lássuk, ki is animálja ezt a ma reggelt! Ó! Egy 9.-es diák. Örülök neki. Ez a fiatalember az órákon is feltűnt már. Okos, gondolkodó, figyelmes. De ilyen helyzetben még nem láttam. Kíváncsi vagyok. Ó, halld meg, Uram, ó, halld meg imám... Kezdődik...

...

Most, hogy vége az imának, ahogy bandukolunk felfelé a lépcsőn, azért csak megkérdezem, hogy érezte magát. Igen. Elhiszem. Bevallom, még számomra is meglepetés volt. 9.-es diák létére szépen, nyugodtan olvasta fel az imát, nem tűnt úgy, mintha izgulna. Saint-Exupéry imája. A kis lépések művészete. Jó szöveget választott. És mint egy gyakorlott vezető, előtte kérte is, hogy figyeljünk arra, ami ma megszólít bennünket. Hogy még a szöveget is megkaptuk, külön figyelmesség. Nekem sikerült koncentrálnom. Ó, igen! Utána a gondolatok is nagyon szépek voltak. Amikor arról beszélt, hogy hagyatkozzunk az Úrra. Hogy az a legnagyobb dolog, amikor nem a nehézségeinkre kérünk megoldást, hanem ki tudjuk mondani tiszta szívvel, hogy legyen meg a Te akaratod. De bevallom, nekem az utána következő rész esett a legjobban. Igen, amikor arra kért, hogy csukjuk be a szemünket, nyissuk ki a tenyerünket, és engedjük, hogy az Úr megajándékozzon bennünket.

Milyen nehéz ez sokszor! A ráhagyatkozás. (Vagy még inkább a RÁ hagyatkozás.) Az önátadás. A meghalás és elfogadása annak, amit kapunk.

Mindjárt becsöngetnek, mennem kell. Igazán nincs mit, nagyon szívesen. Igen, én is sokszor adok hálát, hogy itt lehetek, hogy ilyen diákjaink vannak, hogy ilyen pillanatok adatnak. Köszönöm, hogy velem tartott ma reggel! Remélem, erőt adó élmény volt.

Máskor is várjuk szeretettel!

H.K.A.

Közös karácsony a plébánián

Egy szép adventi péntek este plébániánk cserkészei, ministránsai, scholásai és a gitárosok tartottak közös karácsonyozást a templomban. Meghívtuk erre a templomba járó gyerekeket is. Márton atya köszöntőjét követően a plébániához tartozó közösségek egy-egy színvonalas karácsonyi produkciót adtak elő, melyekkel már hosszú ideje készültek. Az előadásokat közös éneklés követte, majd az este végén a kertben forró tea és sütemények várták a résztvevőket.

Juhász Bálint

Másból írták...

Újságunknak ugyan elsődleges feladata, hogy a helyi eseményekről, közösségünk életéről számoljon be, de úgy érezzük, hogy értékes és hasznos, ha olykor keresztény életünk gyakorlásához is nyújtunk útmutatást. A következő két írást – a közlők szíves hozzájárulásával - más fórumokról vesszük.

Nagyböjt van, a bűnbánattartás ideje. A jó gyónásról Papp Miklós görög katolikus lelkész írását olvashatjuk a 777 blog, „A Papp válaszol” című rovatából.

A szentáldozás méltó módjáról a Városmajori Plébánia Heti Hírlevelében Lambert Zoltán plébános atya írt megszívlelendő, nálunk is érvényes gondolatokat.

Mindkét írást változtatás nélkül közöljük.

A jó gyónásról

Kedvenc témám az igazán újszövetségi etika kutatása – örülök a problématudatodnak! Bűnbánattartásunkban, gyónásunkban ugyanis meg kell újulnunk, de ez csak úgy mehet, ha visszatérünk a forráshoz.

A középkori Tridenti Zsinat előírta, hogy minden katolikusnak évente gyónni kell – ám szükség volt eligazításra: pontosan mit is gyónjon a jó ember? A morálteológusok ekkor segíteni szerettek volna a gyónóknak és a gyóntatóknak, s elkezdtek mélyebben kidolgozni a bűn morálját. Aztán szinte versenyt írtak arról, hogy ki mi mindent tart súlyos bűnnek, s szinte burjánzott a „bűnmorál”. A kezdetben segítő morálteológia lassan sok torzulást idézett elő: Istent egyre inkább csak törvényhozónak tartották, a lelkiismeret dolga csak a törvényeknek való engedelmség lett, a morál célja csak a bűnök elleni életvezetés lett, amihez olykor még fenyegető hangnem is társult (pokol örök tüze). Bár ebből az egyoldalúságból mára sok minden enyhült, mégis túl hangsúlyos lett a Tízparancs, a parancsmegtartás-megszegés, a bűnök ellen való élés, a szorongás.

Milyen az „újszövetségibb” bűnbánattartás?

Elsőször is az újszövetségi erkölcsben a főparancs a szeretet kettős parancsa: „szeresd Uradat, Istenedet – szeresd felebarátodat, mint önmagadat!” Az újszövetségi etika szerint

elsősorban nem valami ellen élünk, hanem valamiért, valakiért

– ez sokkal pozitívabb szemlélet. Az etika célja elsősorban az, hogy az istenképiség dicsősége felderüljön rajtunk, hogy a Szentháromság szeretetében éljünk. Elsősorban a jóra törekszünk, s jóval szeretnénk legyőzni a rosszat. Elsősorban nem a bűnök ellen élünk, hanem szeretteinkért, az élet pozitív építéséért, az értékekért, az erényekért.

Így a bűn újszövetségi definíciója az, hogy a *bűn szeretetlenség, a szeretet hiánya* (Katekizmus 1849). Bűnbánattunkban azt kellene bánni, hogy nem szerettünk jót vagy jól. Hogy lemaradtunk az igazi szeretettől, s így lemaradtunk a jobb életlehetőségünkől is. Hogy nem szerettünk olyan szépen, igényesen, ahogy a legjobb szívünk szerint tudtunk volna. Ezt őszintébben bánnánk, mint azt, hogy megszegtük pl. a 8. parancsot. Bár a parancsok is Isten szeretetének az eszközei (a Tízparancs is!), mégis valahogy a bűnbánattartás erősebben a parancsok megtartására fókuszált, s nem a szeretet megtartására. A szeretetlenség személyesebb és mélyebb bánatra indít, mint a parancsmegszegés – s ez hátha tartósabb javulást eredményez.

Vannak olyan lelki tükrök, melyek már kifejezetten így készültek: a szeretet 3 irányát veszi sorra. Hogyan nem szerettem jól Istent (káromko-

dás, liturgia mulasztása, igénytelen ima stb.)? Hogyan nem szerettem jól felebarátaimat (szó, tett, mulasztás)? S hogyan nem szerettem igaz módon önmagam (mivel ártottam önmagam haladásának, életének, egészségének stb.)? Elsőáldozókkal is át szoktuk beszélni, hogy pl. a lopás bűne miért szeretetlenség Isten ellen, miért sérti a felebarátot, s miért árt nekem? Minden bűn mérgez mindhárom irányba, *mélyebb bánatra és tartósabb javulásra* vezet, ha ezek összefüggéseit meggondoljuk.

A Hegyi beszéd lelkületének az is jobban megfelelne, ha nem csak a konkrét parancsok megszegését bánnánk, hanem *a meg nem tett jót is*. Krisztus sohasem elégedett meg csak a parancsok megtartásával (számos törvénytudó biztosan sokat megtartott), hanem mindig a túlcsonduló parancsmegtartásra hívott. Nem lehet elégedett az az újszövetségi bűnbánó, aki az előírt parancsokat nagyon nem szegte meg, de a túlcsonduló szeretetigényt sem teljesítette.

Bánnunk kellene nemcsak azt, ha gonoszok voltunk, hanem azt is, ha nem voltunk újszövetségi módon túlcsondulók, nagyvonalúak, ha nem mentünk az igényesebb úton.

Persze ez az igény már nem foglalható parancsokba: édesanyánk szeretetét millió parancsba sem lehetne foglalni. A túlcsondulás meg nem tartását a bűnbánónak magának kell tudnia, hiszen semmilyen részletes lelkitükör nem képes összefoglalni azt, csak az egyéni (a parancsokon túli) életszentségre vezető Lélek győzi meg erről a bűnről. Ez a nagykorú etika, az átháríthatatlan szeretetigény, a legsajátabb út!

Újszövetségből az a bánat, amit nem a félelem motivál, hanem Isten szeretete.

Nem a haragra, az utolsó ítéletre kellene gondolnunk, hanem arra a nagy szeretetre, amivel Isten teremtett, megváltott, keresztet hordozott.

„Hát ezért tettem mindezt, ezért a drága megváltás, ahogy viselkedsz?” Minden bűn Isten bántása, újabb megsebzése, hálátlanság, engedetlenség.

Végül újszövetségi az a bűnbánat, ami akarja az Egyház feloldozását.

Nem elégedhetünk meg egy szekuláris bűnbánattal, mintha elég lenne egy pszichológiai önismereti kurzus, egy jó beszélgetős borozás a legjobb barátommal, vagy elég lenne pusztán az ég alá állni és négyszemközt (pap, gyónás, feloldozás nélkül) megbeszélni a jó Istennel, a „magam módján”.

Ha Krisztus az újszövetségben az oldó hatalmat hátra hagyta, akkor nem akarok megelégedni a szekuláris úttal. A bűnt megbocsátani csak Istennek van hatalma, ennek rendes útja a szentgyónás, nem kápráztat el semmilyen kerülő út.

Bár a gyónáson vannak régi árnyékok, bár kísért a szekuláris mellőzés – mégis érdemes megküzdeni a jó gyónást!

A SZENTÁLDOZÁS MÉLTÓ MÓDJA

Ismét meg kell említeni, hogy sokan áhítattal ugyan, de nem a meghatározott és megengedett módon veszik magukhoz az Oltáriszentséget. Aki a nyelvére kéri a szentostyát, ne vessen előtte keresztet. Nyissa ki a száját, enyhén nyújtsa ki a nyelvét, és mozdulatlanul várja meg, amíg a szentostyát a nyelvére helyezi az áldoztató. Nem kell bekapni a szentostyát az áldoztató ujjával együtt!

Aki a kezébe kéri a szentostyát, csak akkor teheti, ha mindkét keze szabad. Kitért bal tenyere alá helyezze a jobb tenyerét, és körülbelül szív magasságába emelve jelezze, hogy „trónust” készít az Úrnak. A kezébe kapott szentostyát még ott a pap szeme előtt vegye magához az áldozó. Ennek módja, hogy a jobb kézzel megfogott szentostyát a szájába veszi. Méltatlan a bevételnek az a módja, amikor egy kézzel bedobjuk a szánkba, mint az orvosságot. Csak akkor induljunk a helyünkre összetett kézzel, amikor a szentostyát már méltó módon magunkhoz vettük. Helyünkre menve útközben bevenni a szentostyát ugyancsak méltatlan módja a szentáldozásnak. Méltatlan mód az is, ha kivesszük az áldoztató kezéből a szentostyát. Az Úr testét és vérének az egyház adja a kezembe, nyelvemre, nem én veszem ki az egyház „kezeiből”.

Aki a nyelvére kéri a szentostyát, kicsit emelje fel a fejét és nyújtsa ki enyhén a nyelvét. Nem kell bekapni a feléje nyújtott szentostyát, és ezzel a mozdulattal benyálazni az áldoztató ujját, hanem mozdulatlanul kell megvárni, amíg a szentostyát a nyelvre helyezi.

Áldozás előtt nem kell keresztet vetni. Szabad letérdelni az áldozáshoz, de úgy, hogy a többi áldozót ez ne zavarja, ne akadályozza.

A szentáldozással nem kell sietni, de az sem jó, ha oktalanul elhúzódik. Ezért kérjük, hogy ha ketten vagy hárman áldoztatnak a lépcsők alján, és valamelyiknél

elfogynak az áldozók, lépjenek át a másik sorból áldozásra.

Végezetül kérjük, hogy ne a leérkező áldoztatóknak kelljen várnia az áldozóra, hanem a meghívás elhangzása után: - „Boldogok, akiket meghív...” - induljanak el a padból azok, akik áldozni szeretnének.

Köszönöm, hogy a kedves Testvérek megfontolják kéréseimet.

Zoltán atya

ÁHÍTAT Nagyböjti

Vendégünk:
Berta László atya
plébániai kormányzó

Szeretettel várunk, várjuk Önt!
1124 Bp., Apor Vilmos tér 9.
Felső-Krisztinavárosi Plébánia, templom.

**2019. március 24.
19 órakor**

FELSŐKRISZTINAVÁROSI GITÁROS EGYÜTTES 1996
FEGE

SOIT
FELSŐ
KRISZTINA

NAGYHETI PROGRAMOK ÉS SZERTARTÁSOK RENDJE TEMPLOMUNKBAN

A nagybőjti lelkigyakorlatos szentbeszédeket Dr. Gájer László atya, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karának tanszékvezető egyetemi tanára tartja nagyhétfőn, nagykedden és nagyszerdán (április 15-16-17-én) az esti 6 órai szentmisén.

Gyóntatás rendje: nagyhétfőn, nagykedden és nagyszerdán az esti szentmisén, nagycsütörtökön, nagypénteken és nagyszombaton reggel 7 órától 9 óráig. Az esti szertartások alatt nem lesz gyóntatás.

A nagyheti szertartások rendje:

Virágvasárnap barkaszentelés és körmenet a 9 órai szentmisén lesz. A kórus a passiót a 9 órai és a ½ 11 órai szentmiséken énekl.

Nagycsütörtökön szentmise az utolsó vacsora emlékére este 6 órakor, a szertartás végeztével kb. ½ 8-kor lamentációt énekelünk. A templom este 10 óráig lesz nyitva.

Nagypénteken délután 3 órakor keresztutat végzünk, a szertartások és a passió este 6 órakor kezdődnek. ½ 8-kor lamentációt énekelünk. A templom este 9 óráig lesz nyitva.

Nagyszombaton reggel 7 órától este ½ 7-ig van lehetőség a Szentsír-látogatásra. A szertartások este 7 órakor kezdődnek, szentmise, majd feltámadási körmenet.

Húsvétvasárnap a reggeli ½ 8-as és a 9 órai szentmisék után étel-szentelés lesz. A kórus a 9 órai és a ½ 11 órai szentmiséken énekel.
Urnatemetőnk ezen a napon 8-tól 1 óráig nyitva tart.

Húsvéthétfőn reggel ½ 8-kor és este 6 órakor lesznek szentmisék.

Templomunk virágait gondozó testvéreink egészségi állapota, sajnos, meggyengült, a feladatot szeretnék átadni fiatalabb, jobb erőben lévő testvéreknek. Kérjük, hogy jelentkezzenek a sekrestyében, akik szívesen segítenének.

Anyakönyv 2018. december - 2019. február

Az Egyház új tagja:

Pecsenye Véda Zsófia

Akiktől búcsúzunk:

Dr. Sztipits László (75)
Dr. Preiner Kálmán (65)
Sárfi István József (92)
Sasvári Mihályné (85)
Auth Barbara (41)
Kelemen László (77)
Diószegi Katalin (72)
Szántó László (71)
Németh Lászlóné (96)
Kovách Ferenc György (75)
Zgólay Adorjáné (88)
Serényi Zoltán Iván (77)
Dr. Galla Ferenc (89)
Csoboth-Róbert Ödönné (79)
Kumi Sándorné (92)
Rajncsák Józsefné (93)
Berczelly Adrienne Éva (64)
Tarnai Józsefné (88)
Bezdek Károlyné (92)
Korom Sándor (68)
Tóth Jánosné (96)
Német Elemér (91)
Mészáros Sándorné (89)
Muhits Tamás (89)
Kravarik Dezsőné (88)
Göbölös János (80)
Szada Jenő István (73)
László Istvánné (90)
Ihász Kálmánné (81)
Moletz Nándorné (96)
Hankó László (88)
Nagy Zoltán (83)
Gál Pálné (92)

A Felső-krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia közösségének lapja
Megjelenik évente négyszer: adventre, nagybőjtre, Te Deumra és Veni Sanctéra

XXII. évfolyam, 2. szám 2019 NAGYBÖJT

Szerkesztik: Lukách Krisztina, Tózsér Ágnes, Muhi András, Hemády Balázs, Máriáss Mihály

ujsag@felsokrisztina.net – www.felsokrisztina.net

Az újság ingyenes, előállítási költsége példányonként 100Ft. Kérjük a kedves híveket, amennyiben tehetik, támogassák a lap további megjelenését. Köszönjük.